

Arrest

nr. 176 587 van 20 oktober 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Oekraïense nationaliteit te zijn, op 22 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 27 januari 2016 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op het arrest nr.172 354 van 26 juli 2016 waarbij de zaak wordt verwezen naar de algemene rol.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat B. BRIJS en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart een Oekraïens staatsburger te zijn, etnisch Oekraïens van origine, en afkomstig te zijn uit de stad Luhansk. U bent kunstschilder en tatoeage artiest. Enkele jaren geleden begon u te werken in het schoonheidsinstituut “Bohemia” waarvan uw toenmalige partner O. (...) eigenaar was. U hield er zich bezig met het ontwerpen en plaatsen van tatoeages bij klanten. Eind maart 2014 werd u telefonisch

gecontacteerd door een zekere V. (...). Hij vroeg u om voor hem een tatoeage te ontwerpen en beloofde u om hiervoor de volgende week bij u langs te komen. U hoorde vervolgens niets meer van hem. Begin mei 2014 belde hij u echter nog een keer op. Jullie spraken af dat hij de volgende dag naar uw tatoeagestudio zou komen om het ontwerp verder te bespreken. Tijdens jullie ontmoeting begon hij u echter vragen te stellen over wat u dacht aangaande de gebeurtenissen in Luhansk. U ging hier echter niet op in. U zou nog wat verdere aanpassingen doen aan het ontwerp en jullie spraken af dat hij enkele dagen later zou terugkomen. Toen hij u terug kwam opzoeken was u met een andere klant bezig en hij wachtte u buiten op. Hij vroeg u om bij hem in de wagen te stappen om te praten. Vervolgens stelde hij zich voor als medewerker van de FSB. Omdat u door uw werk veel contacten had in de zakenwereld en invloedrijke personen kende, zette hij u onder druk om hem informatie te geven over personen die pro-Oekraïens waren. U weigerde dit te doen en zei hem niet meer terug te komen. Ongeveer een week later ontving u meerdere keren per dag verschillende anonieme dreig telefoons. Omwille van deze dreig telefoons en ook omdat de situatie in Luhansk alsmaar onveiliger werd, vertrok u samen met uw partner O. (...) op 31 mei 2014 met de trein naar Kiev. Daar konden jullie aanvankelijk logeren bij een vriendin van O. (...). Vrienden en kennissen in Kiev hielpen jullie om een pand te zoeken met de bedoeling daar opnieuw een tatoeage studio te openen. Jullie vernamen dat het schoonheidsinstituut van O. (...) in Luhansk in augustus 2014 volledig vernield werd door bombardementen. Op 10 januari 2015 kreeg u op een middag bezoek van twee gewapende mannen. Ze stelden zich voor als leden van de veiligheidsdienst van LNR (Volksrepubliek Luhansk). U vernam dat V. (...) verantwoordelijk was voor de vernieling van het schoonheidsinstituut in Luhansk. De mannen eisten dat u voor hen in Kiev informatie zou verzamelen over vrijwilligers die hulp bieden aan het Oekraïense leger. Om u onder druk te zetten toonden ze u foto's van mishandelde en vermoorde personen die volgens hen geweigerd hadden om met hen samen te werken. Ze namen vervolgens uw binnenlands paspoort en ook uw reis paspoort in beslag en zeiden dat ze u overal zouden vinden als u zou trachten te vluchten. Na hun vertrek lichtte u uw partner O. (...) in die naar een vriendin vertrok. U dook onder bij uw vriend A. (...) in Vyskhneve, een voorstad van Kiev. Omwille van uw problemen besloten O. (...) en u om uit elkaar te gaan. A. (...) praatte met een kennis van hem die bij de politie werkte. Deze persoon zei echter dat de politie u niet kon beschermen. Daarop besloot u om het land te verlaten. U vroeg een nieuw internationaal paspoort en visum aan. Op 31 maart 2015 vertrok u vanuit Kiev met het vliegtuig naar België. U vroeg asiel aan op 2 april 2015.

Ter staving van uw identiteit en/of uw asielrelaas legde u de volgende documenten voor: een gelegaliseerde kopie van uw Oekraïens binnenlands paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw internationaal paspoort voorzien van een Schengenvisum, uw diploma's, uw medische kaart, een attest van ondernemerschap, uw werkboekje, een attest van uw lidmaatschap van de vzw Globa Aroma, een USB stick, enkele berichten op een sociale netwerksite, alsook diverse attesten, brieven, en foto's aangaande uw professionele activiteiten in Oekraïne.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u afkomstig bent uit de Luhansk oblast, waar u problemen kende met een zekere V. (...), een FSB-medewerker, die u onder druk zette opdat u hem informatie zou geven over inwoners van Luhansk die pro-Oekraïens waren. Nadat u geweigerd had om met hem samen te werken, ontving u telefonische bedreigingen. Na uw vlucht naar Kiev werd u ook daar bedreigd door medewerkers van V. (...) (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14).

Wat deze vrees betreft, dient te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent om uw asielrelaas aannemelijk te maken.

Vooreerst dient gewezen te worden op een opmerkelijke tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen tijdens uw gehoren voor het Commissariaat-generaal en uw verklaringen in de vragenlijst die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken.

Zo verklaarde u tijdens uw eerste gehoor voor het Commissariaat-generaal dat V. (...) u aanvankelijk twee keer telefonisch gecontacteerd had en dat u hem daarna twee keer ontmoet hebt in uw tatoeagestudio (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 7, 8, 10, 11). In de vragenlijst van het Commissariaat-generaal had u echter duidelijk verklaard dat u V. (...) in totaal drie keer had gezien (zie Vragenlijst Commissariaat-generaal, vraag nr. 3.5). Toen u vervolgens gewezen werd op het feit dat u op Dienst Vreemdelingenzaken verklaard had dat u V. (...) drie keer ontmoet had en dat u nu stelde dat u hem maar twee keer gezien had, beweerde u dat u er op de Dienst Vreemdelingenzaken zelf op gewezen had dat er verkeerdelijk drie keer vermeld stond in plaats van twee keer, maar dat men toen geweigerd had om dit aan te passen. U stelde dat het ook geen verschil maakte, omdat u hoe dan ook drie keer contact met V. (...) hebt gehad (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 15). Deze uitleg is echter niet overtuigend. Volgens uw verklaringen tijdens uw gehoor voor het Commissariaat-generaal zou u in totaal dan toch vier keer met V. (...) contact hebben gehad, wat strijdig blijft met uw verklaringen voor de Dienst

Vreemdelingenzaken dat u slechts drie keer met hem contact gehad zou hebben. Bovendien werd u bij het begin van hetzelfde gehoor voor het Commissariaatgeneraal expliciet gevraagd of u nog opmerkingen had bij uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken en u verklaarde toen dat uw verklaringen die aan u werden voorgelezen volledig correct waren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 2). Toen u gevraagd werd waarom u van deze zogenaamde foutieve weergave van uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken niet eerder melding hebt gemaakt, kon u hier geen afdoende uitleg voor geven. U herhaalde slechts dat u het op de Dienst Vreemdelingenzaken wel vermeld had (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 15)

De vastgestelde tegenstrijdigheid raakt aan de kern van uw asielrelaas en ondermijnt de geloofwaardigheid van uw verklaringen bijgevolg ernstig.

Verder legde u erg vage verklaringen af aangaande de identiteit van uw vervolger. Behalve zijn voornaam kon u namelijk geen verdere informatie over hem verschaffen. U beweerde dat u bij een eerste telefonisch contact met een klant niet om meer gegevens vraagt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 8-9). Gezien uit uw verdere verklaringen toch gebleken is dat u deze persoon als klant meerdere keren ontmoet hebt en ook zeer concrete afspraken met hem gemaakt had in verband met de afwerking van het specifieke ontwerp dat u voor hem maakte (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 7, 8, 9, 10), is het weinig aannemelijk te noemen dat u hem dan niet om meer persoonsgegevens gevraagd zou hebben.

Bovendien kan worden opgemerkt dat u nog enkele erg vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegde met betrekking tot uw beweerde vervolgingsproblemen in Kiev. Zo bleef u zelf erg vaag over de aard van de informatie die u in Kiev zou moeten verzamelen voor de separatisten in Luhansk. U kon enkel zeggen dat u alle mogelijke informatie moest verzamelen over vrijwilligers die logistieke hulp boden aan het Oekraïense leger (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 13/07/2015, p. 8-9). Toen u gevraagd werd welke specifieke informatie u dan moest verzamelen die zo belangrijk was voor de separatisten, kon u hier niet meer over zeggen. U stelde uiteindelijk dat ze deze vrijwilligers wilden elimineren (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 28/09/2015, p. 5, 6). U beweerde dat de separatisten u specifiek hadden uitgekozen om voor hen informatie te verzamelen aangaande deze vrijwilligers, omdat u omwille van uw professionele activiteiten veel personen uit Luhansk kende (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 13/07/2015, p. 13). U gaf ook aan dat u persoonlijk vrijwilligers kende die hulp boden aan het Oekraïense leger. Toen u gevraagd werd naar namen van vrijwilligers kon u echter slechts twee namen opgeven (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 28/09/2015, p. 6). Bovendien beweerde u dat deze vrijwilligers hun activiteiten openlijk deden en iedereen er bijgevolg van op de hoogte was (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 28/09/2015, p. 6). Het is dan ook weinig aannemelijk dat leden van de veiligheidsdienst van de Volksrepubliek Luhansk dergelijke grote risico's zouden nemen door zich op vijandelijk gebied te begeven enkel en alleen om u onder druk te zetten om hen informatie te geven die ze ook gemakkelijk op andere manieren zouden kunnen verkrijgen. Deze vaststellingen doen bijgevolg verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de documentatie- en researchdienst Cedoca in het kader van het onderzoek van uw asielaanvraag objectieve informatie verzameld heeft met betrekking tot door u aangehaalde feiten waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd. Deze informatie vermag niet om bovenstaande vaststellingen te wijzigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal benadrukt dat uit artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Wat u betreft, blijken uit uw verklaringen, vooreerst, geen motieven die een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade zouden veroorzaken in de hervestigingszone.

Verder blijkt, uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), dat uw regio van herkomst, die behoort tot de Donbas, geteisterd wordt door een gewapend conflict tussen pro-Russische separatisten en regeringstroepen.

In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten uw regio van herkomst te vestigen waar u over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt.

Uit een analyse van de veiligheidssituatie in Oekraïne blijkt dat het gewapend conflict in Oekraïne uiterst lokaal is en zich beperkt tot de Donbas-regio in het uiterste oosten van Oekraïne, terwijl er elders in Oekraïne geen sprake is van een gewapend conflict.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er, met uitzondering van de Donbas, actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt tevens dat het door de Oekraïense autoriteiten gecontroleerd grondgebied toegankelijk is voor interne ontheemden uit de Donbas.

Ook al kan niet voor alle interne ontheemden er van uit gegaan worden dat een intern vluchterternatief redelijkerwijze voorhanden is, blijkt niettemin dat in de praktijk vele interne ontheemden zich elders in Oekraïne hebben gevestigd. UNHCR geeft aan dat de mogelijkheid van een intern vluchterternatief op individuele basis dient onderzocht te worden.

Derhalve dient nog onderzocht te worden of u over een redelijk intern vestigingsalternatief beschikt. Rekening houdend met uw persoonlijke omstandigheden kan van u redelijkerwijs verwacht worden dat u zich elders in Oekraïne, buiten de conflictzone, vestigt. Gezien u er gelet op bovenstaande vaststellingen ook niet in geslaagd bent om uw beweerdde vervolgingsproblemen met separatisten in Kiev aannemelijk te maken, lijken er dan ook geen redenen te zijn om aan te nemen waarom u niet zou kunnen gebruik maken van een intern vestigingsalternatief. Immers, u verklaarde vooreerst zelf dat u zich in geval van terugkeer naar uw land met name in Kiev zonder enig probleem zou kunnen vestigen en er ook werken (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 19). U gaf verder meerdere keren aan dat u in Kiev, indien u er geen problemen gekend had met separatisten, uw professionele activiteiten als kunstschilder en tatoeage artiest gewoon had kunnen verder zetten, en bovendien goed in uw levensonderhoud had kunnen voorzien (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 6, 19). Voorts blijkt uit uw verklaringen ook dat u over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt in Kiev. U stelde er verschillende vrienden en kennissen te hebben die u al een keer geholpen hebben om zich in Kiev te vestigen (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 4). Tenslotte blijkt uit uw verklaringen en de door u voorgelegde documenten ook dat u hoog opgeleid bent, u zich kan beroepen op een jarenlange werkervaring in de kunst- en zakenwereld, u samen met uw partner al enkele jaren een bloeiende zaak openhield, en u volgens uw verklaringen op die manier al veel geld verdiend hebt (zie gehoorverslag Commissariaat-generaal, d.d. 12/06/2015, p. 3, 5).

Gelet op bovenstaande vaststellingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat, daargelaten de huidige situatie in uw regio van herkomst, u over een veilig en redelijk intern vluchterternatief beschikt elders in Oekraïne, waar thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

Bovenstaande vaststellingen zijn niet van die aard dat er in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze afbreuk kunnen doen aan bovenstaande argumentatie. De gelegaliseerde kopie van uw Oekraïens binnenlands paspoort, uw geboorteakte, uw rijbewijs, uw internationaal paspoort voorzien van een Schengenvisum, uw diploma's, uw medische kaart, het attest van ondernemerschap, uw werkboekje, alsook de diverse attesten, brieven, en foto's aangaande uw professionele activiteiten in Oekraïne bevatten louter persoonsgegevens en gegevens betreffende uw studies, uw werk, en uw reisweg die hier niet in twijfel getrokken worden, maar geen informatie met betrekking tot uw beweerdde vervolgingsproblemen. De berichten op een sociale netwerksite kunnen uw vervolgingsproblemen evenmin ondersteunen, omdat de authenticiteit en de herkomst ervan op geen enkele wijze kan nagegaan worden. De USB-stick bevat onder meer foto's met betrekking tot de door de gewapende strijd aangerichte vernielingen aan gebouwen en huizen in Lugansk alsook foto's met betrekking tot de vernieling van het schoonheidsinstituut "Bohemia", maar deze foto's vormen geen bewijs van uw beweerdde persoonlijke vervolgingsproblemen. Het attest van uw lidmaatschap van de vzw Globa Aroma bevat informatie aangaande uw activiteiten in België, maar kan uw vervolgingsproblemen niet staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van artikel 3 EVRM, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/6, tweede lid en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van *“het algemeen rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur, meer bepaald de verplichting alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen”*.

2.2.1. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar artikel 3 EVRM wijst de Raad erop dat, daargelaten de vaststelling dat de Raad te dezen in het kader van zijn op grond van artikel 39/2, § 1 van de vreemdelingenwet bepaalde bevoegdheid geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel (RvS 24 juni 2008, nr. 184.647), artikel 3 EVRM inhoudelijk overeenstemt met artikel 48/4, § 2, b van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>). Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen hierna desbetreffend wordt gesteld.

2.2.2. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift verwijst naar de artikelen 4.4 en 4.5 van de richtlijn 2004/83/EG van de Europese Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming, wijst de Raad erop dat voormelde artikelen van de richtlijn werden omgezet in respectievelijk artikel 48/7 en artikel 48/6 van de vreemdelingenwet waardoor deze bepalingen van de richtlijn niet langer over directe werking beschikken. Derhalve wordt verder in onderhavig arrest verwezen naar de artikelen 48/6 en 48/7 van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in de artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde

verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (*vgl.* RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.2.5.1. In verband met de vastgestelde tegenstrijdigheid tussen de verklaringen van verzoekende partij tijdens haar gehoren voor het Commissariaat-generaal en haar verklaringen in de vragenlijst die ingevuld werd op de Dienst Vreemdelingenzaken, stelt verzoekende partij dat dit geen essentiële tegenstrijdigheid betreft die van aard is de kern van haar asielrelaas aan te tasten. Verzoekende partij benadrukt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken korter is dan dat op het Commissariaat-generaal en dat haar opeenvolgende gedetailleerde verklaringen op het Commissariaat-generaal, in aanwezigheid van haar raadsman, moeten primeren bij de beoordeling van de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Dit geldt des te meer daar verzoekende partij *“tijdens de drie lange verhoren geen enkele noemenswaardige contradictie kan verweten worden”*.

2.2.5.2. De Raad wijst er evenwel op dat van een asielzoeker, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag worden verwacht dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst en dit reeds van bij het eerste gehoor.

Ondanks het feit dat de op de Dienst Vreemdelingenzaken ingevulde vragenlijst, waarin onder het luik 3 vraag 5 wordt gevraagd een kort overzicht te geven van de belangrijkste feiten die wijzen op een vrees of een risico, niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, mag van verzoekende partij worden verwacht dat zij alle wezenlijke elementen uit haar asielrelaas vermeldt, en dit op een correcte wijze. De Raad wijst eveneens op een deel van het voorafgaand advies dat in de vragenlijst vermeld staat: *“De vragenlijst is bedoeld als een instrument ter voorbereiding van het gehoor en het onderzoek op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zal u (als asielzoeker) de mogelijkheid geboden worden om uitvoerig alle elementen en feiten weer te geven. Bij het invullen van de vragenlijst wordt er van u (als asielzoeker) verwacht dat u nauwkeurig, maar in het kort, weergeeft waarom u bij uw terugkeer problemen vreest of riskeert, dat u in het kort de voornaamste elementen of feiten weergeeft. (...) Valse of onjuiste verklaringen kunnen tot gevolg hebben dat uw asielaanvraag wordt verworpen.”* (administratief dossier, stuk 14, p. 1). Verzoekende partij werd derhalve duidelijk gemaakt dat deze vragenlijst dient ter voorbereiding van haar tweede, uitgebreidere, gehoor op het Commissariaat-generaal en dat zij nauwkeurig en correct dient te zijn in het beantwoorden van de vragen. Dat dit gehoor kort zou zijn geweest, er geen advocaat aanwezig was en dat zij dacht dat zij achteraf nog een uitgebreide versie kon geven van haar relaas op het Commissariaat-generaal, kunnen derhalve niet als afdoende verklaringen worden beschouwd voor de flagrante tegenstrijdigheid in haar verklaringen over het aantal keer dat zij V. gezien had. De vaststelling dat verzoekende partij tegenstrijdige verklaringen aflegt over haar contacten met V., de persoon die aan de basis ligt van haar beweerde problemen in en vlucht uit Oekraïne en dus een spilfiguur en uiterst essentieel element in het kader van haar asielrelaas is, doet wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas.

Verder wijst de Raad er nog op dat verzoekende partij haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken haar achteraf nog werden voorgelezen in het Russisch, waarna zij het verslag ter goedkeuring heeft ondertekend (administratief dossier, stuk 14, vragenlijst CGVS, p. 2). Bij aanvang van haar eerste gehoor op het Commissariaat-generaal van 12 juni 2015 gaf zij bovendien expliciet aan geen opmerkingen te hebben betreffende het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken, en stelde zij dienaangaande daarentegen zelfs het volgende: *“Ik was tevreden daarover, ze luisterden naar me, ik heb over alles verteld, na interview werden mijn verklaringen aan mij voorgelezen, en alles bleek correct te zijn, ik heb toen mijn handtekening gezet onder mijn verklaringen”* (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 12/06/2015, p. 2). Pas wanneer verzoekende partij veel later in de loop van haar eerste gehoor gewezen werd op een tegenstrijdigheid in haar verklaringen omtrent de ontmoetingen met V. maakte zij voor het eerst melding van problemen inzake het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Dat zij pas na deze confrontatie voor het eerst melding maakt van problemen tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, na eerder geheel in strijd hiermee uitdrukkelijk te hebben aangegeven dat alles er goed, probleemloos en correct was verlopen, is geenszins ernstig en kan niet overtuigen.

Wat nog de bemerking van verzoekende partij betreft dat tijdens haar drie lange verhoren geen enkele noemenswaardige contradictie verweten kan worden, bemerkt de Raad vooreerst dat, zoals reeds werd opgemerkt, van verzoekende partij verwacht mag worden dat zij reeds van bij het eerste gehoor alle elementen ter ondersteuning van haar asielaanvraag, en zeker de meest essentiële elementen die de aanleiding vormden van haar vlucht uit haar land van herkomst, op een correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt. De flagrante tegenstrijdigheid tussen haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en haar verklaringen op het Commissariaat-generaal over een essentieel element van haar asielrelaas, met name haar contacten met V., die aan de basis zou liggen van haar problemen, ondermijnt dan ook op ernstige wijze de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Dat in haar verklaringen op het Commissariaat-generaal onderling door verwerende partij geen ernstige tegenstrijdigheid werd vastgesteld, doet hieraan geen enkele afbreuk. Bovendien herhaalt de Raad dat de geloofwaardigheid van een asielrelaas niet alleen kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. *In casu* werd door verwerende partij eveneens vastgesteld dat verzoekende partij tijdens haar gehoren op het Commissariaat-generaal erg vaag bleef zowel over de identiteit van haar vervolger als over de door haar beweerde vervolgingsproblemen in Kiev. Haar verklaringen over haar vervolgingsproblemen in Kiev werden door verwerende partij tevens onaannemelijk bevonden.

2.2.6. Wat betreft het algemeen betoog van verzoekende partij omtrent “*de omstandigheden van de vluchtige contacten en ontmoetingen, telkens op initiatief van V. (...)*”, merkt de Raad op dat dit niets wijzigt en geen afbreuk doet aan de vaststellingen dat zij tot op heden erg vaag en op de vlakte blijft over (de identiteit van) V. en diens kompanen, alsook omtrent de medewerking die haar zou zijn gevraagd en opgelegd. Het komt nochtans aan verzoekende partij toe om, gelet op de medewerkingsplicht die op haar zoals op elke kandidaat-vluchteling rust, zo zorgvuldig en concreet mogelijk duidelijkheid te scheppen omtrent in het bijzonder de kernaspecten van haar asielrelaas, waar zij echter in gebreke blijft.

2.2.7.1. In verband met de vaststelling van verwerende partij dat verzoekende partij nog enkele erg vage en weinig aannemelijke verklaringen aflegde met betrekking tot haar beweerde vervolgingsproblemen in Kiev, maakt verzoekende partij volgende opmerkingen.

Waar verwerende partij haar verklaringen over de aard van de informatie die zij in Kiev zou moeten verzamelen voor de separatisten in Luhansk vaag vindt, wijst verzoekende partij op haar verklaringen tijdens haar gehoor dat zij nog geen concrete opdracht gekregen had en dan ook nog geen concrete verklaringen daaromtrent kon afleggen.

Wat betreft de opmerking van verwerende partij dat verzoekende partij, toen haar gevraagd werd naar namen van vrijwilligers, slechts twee namen kon opgeven, voert verzoekende partij aan dat zij bij voorbeeld twee namen van vrijwilligers gaf, doch dat door de *protection officer* niet verder gevraagd werd naar nog andere namen. Bovendien zou haar opdracht er ook juist in bestaan om intern meer en niet-publieke namen te gaan verzamelen.

Waar verwerende partij het weinig aannemelijk acht dat leden van de veiligheidsdienst van de Volksrepubliek Luhansk dergelijke grote risico's zouden nemen door zich op vijandelijk gebied te begeven enkel en alleen om verzoekende partij onder druk te zetten om hen informatie te geven die ze ook gemakkelijk op andere manieren zouden kunnen verkrijgen, stelt verzoekende partij dat zij nooit beweerd heeft dat deze personen zich enkel en alleen op vijandelijk gebied zouden hebben begeven om verzoekende partij onder druk te zetten. Het is niet onaannemelijk dat de veiligheidsdienst van de Volksrepubliek Luhansk over het hele grondgebied van Oekraïne aanwezig is en dat haar belagers reeds ter plaatse waren. Door verwerende partij werd geen onderzoek gevoerd naar de aanwezigheid van deze veiligheidsdiensten over het gehele grondgebied van Oekraïne. Verzoekende partij verwijst desbetreffend naar verschillende persartikels (bijlage 4 van het verzoekschrift) waaruit zou blijken dat de FSB actief is over het hele grondgebied van Oekraïne. Verzoekende partij haalt nog aan een gegeerd profiel voor informant te hebben omwille van het feit dat zij als bekend en succesvol kunstenaar een groot netwerk heeft en zo in contact komt met veel mensen die een waardevolle bron van informatie zouden kunnen zijn. Verzoekende partij merkt op dat haar door de FSB-medewerkers, omwille van haar weigering met hen samen te werken, een politieke overtuiging wordt aangemeten/toegeschreven.

2.2.7.2. De Raad is evenwel van oordeel dat de verklaringen van verzoekende partij over haar beweerde vervolgingsproblemen in Kiev onaannemelijk, vaag en weinig doorleefd zijn en niet kunnen overtuigen.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekende partij zeer vaag bleef over de aard van de informatie die zij in Kiev zou moeten verzamelen voor de separatisten in Luhansk. Dergelijke vaagheid en de uitleg dat

zij nog geen concrete opdracht zou hebben gekregen, doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van haar asielrelaas. Immers stelt verzoekende partij benaderd te zijn geweest door een FSB-medewerker die haar, gelet op het gegeven dat zij veel contacten had in de zakenwereld en invloedrijke personen kende, onder druk zou hebben gezet om informatie te geven over personen die pro-Oekraïens waren. Het is niet geloofwaardig dat aan verzoekende partij niet zou zijn verteld wat voor informatie zij dan zou moeten verzamelen.

Voorts kan verzoekende partij allesbehalve overtuigen waarom de separatisten haar specifiek hadden uitgekozen om voor hen informatie te verzamelen aangaande deze vrijwilligers.

Verzoekende partij legde uit dat zij omwille van haar professionele activiteiten veel personen uit Luhansk kende en ook persoonlijk vrijwilligers kende die hulp boden aan het Oekraïense leger, doch, gevraagd naar namen van vrijwilligers, noemde zij slechts twee personen op. Waar verzoekende partij in haar verzoekschrift lijkt te insinueren dat zij nog meer vrijwilligers kent en dat zij deze namen slechts als voorbeeld noemde, bemerkt de Raad dat aan verzoekende partij gevraagd werd welke vrijwilligers zij concreet kende, waardoor van haar dan ook verwacht mag worden dat zij in haar antwoord volledig zou zijn en niet slechts twee personen opnoemt, waarbij zij dan nog van één persoon louter de voornaam blijkt te kennen. De Raad wijst verzoekende partij er nog op dat noch de commissaris-generaal, noch de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is evenmin de taak van de commissaris-generaal, dan wel de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197). De opmerking van verzoekende partij dat de *protection officer* niet verder heeft gevraagd is dan ook niet dienstig.

Het is bovendien niet aannemelijk – als al enig geloof zou worden gehecht aan de toenadering(en) door V. – wanneer verzoekende partij V. bij hun eerste fysieke ontmoeting beleefd te kennen zou hebben gegeven zich niet met de gebeurtenissen/strijd in Luhansk en bij uitbreiding Oekraïne in te laten, V. en zijn handlangers haar toch, met het risico zo zelf in problemen te komen (met de autoriteiten/politie bij aangifte ervan), dermate onder druk zouden zetten en zelfs tot in Kiev zouden volgen en bedreigen, dit terwijl blijkens de verklaringen van verzoekende partij informatie omtrent pro-Oekraïense militanten eenvoudig weg op straat te plukken/bekomen was nu verschillende pro-Oekraïense vrijwilligers hun activiteiten openlijk deden en iedereen ervan op de hoogte was, en er naast verzoekende partij hoogstwaarschijnlijk nog vele andere personen in Luhansk waren/zijn met een groot (professioneel) netwerk, waarvan er sommige hoogstwaarschijnlijk en ongetwijfeld meer Russisch gezind en bereidwilliger zullen zijn dan verzoekende partij. Zelfs indien haar belagers reeds in Kiev zouden zijn geweest, en niet speciaal voor verzoekende partij naar Kiev zouden zijn gekomen, ziet de Raad niet in waarom deze personen niettemin het risico zouden nemen om verzoekende partij dermate onder druk te zetten, met het risico zo zelf in problemen te komen (met de autoriteiten/politie bij aangifte ervan), louter voor informatie die evengoed via een andere, eenvoudiger manier bekomen kan worden.

Verder blijkt uit de verklaringen van verzoekende partij nergens dat zij een uitgesproken politieke visie of voorkeur heeft, laat staan dat zij welbepaalde gedragingen in die zin in welke (politieke) richting dan ook in haar land van herkomst zou hebben gesteld/stellen, waardoor zij in het vizier van FSB zou zijn gekomen/zou komen en als een ideale medewerker voor hen zou kunnen worden aanzien.

De door verzoekende partij aangebrachte informatie over de aanwezigheid van FSB-medewerkers over het gehele grondgebied van Oekraïne (bijlage 4 van het verzoekschrift) volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient op een voldoende concrete manier te worden aangetoond en verzoekende partij blijft hierover in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480; RvS 19 juni 2013, nr. 223.963). Immers maakt verzoekende partij, gelet op de ongeloofwaardigheid van de door haar voorgehouden problemen, niet aannemelijk dat in Oekraïne reeds benaderd is geweest door FSB-medewerkers en brengt zij verder geen overtuigende redenen aan waarom zij, bij een terugkeer naar Oekraïne, benaderd zou worden door FSB-medewerkers.

2.2.8. Wat betreft de documenten aangaande haar professionele activiteiten die verzoekende partij als bijlage bij haar verzoekschrift voegt (bijlage 3), bemerkt de Raad dat deze documenten louter gegevens bevatten betreffende haar werk, hetgeen niet in twijfel getrokken worden. Evenwel bevatten deze documenten geen enkele informatie over de door verzoekende partij beweerde vervolgingsproblemen.

2.2.9. Verder wijst de Raad erop dat voor de toepassing van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet, waarbij de commissaris-generaal toch het voorgehouden asielrelaas bij ontstentenis van stukken

geloofwaardig kan achten, dient te worden voldaan aan vijf cumulatieve voorwaarden. Artikel 48/6, tweede lid, e) van de vreemdelingenwet bepaalt als laatste voorwaarde dat vast dient te staan dat “*de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd*”. Zoals *supra* uitvoerig werd toegelicht, oordeelt de Raad dat het asielrelaas van verzoekende partij als volstrekt ongeloofwaardig moet worden beschouwd. De Raad stelt vast dat geenszins aan de voorwaarden is voldaan om toepassing te maken van artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.2.10. Waar verzoekende partij nog de schending aanhaalt van artikel 48/7 van de vreemdelingenwet, dient te worden opgemerkt dat voormeld artikel bepaalt dat het feit dat een asielzoeker reeds werd vervolgd of ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks bedreigd is met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, een duidelijke aanwijzing vormt voor een gegronde vrees voor vervolging/een reëel risico op het lijden van ernstige schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad wijst er evenwel op dat verzoekende partij geenszins aannemelijk maakt dat zij reeds werd vervolgd in de zin van 48/7 van de vreemdelingenwet. Verzoekende partij kan zich dan ook niet dienstig op de schending van voormeld artikel beroepen.

2.2.11. Uit wat voorafgaat, dient te worden vastgesteld dat aan het asielrelaas van verzoekende partij geen geloof kan worden gehecht. Derhalve kan haar de vluchtelingenstatus met toepassing van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet niet worden toegekend.

2.2.12. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal op basis van het geheel van de motieven in de bestreden beslissing heeft besloten tot de niet toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het asielrelaas van verzoekende partij, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent derhalve dat verzoekende partij dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partij een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet.

De Raad wijst verzoekende partij erop dat uit artikel 48/5, § 3 van de vreemdelingenwet volgt dat er geen behoefte aan bescherming is indien er in een deel van het land van herkomst geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en indien van de asielzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft, waarbij als voorwaarde geldt dat de asielzoeker op een veilige en wettige manier kan reizen naar en zich toegang kan verschaffen tot dat deel van het land.

Verzoekende partij bekritiseert zeer algemeen, doch ontkracht, noch weerlegt de verschillende vaststellingen in de bestreden beslissing op grond waarvan terecht wordt geoordeeld dat, daargelaten de huidige situatie in haar regio van herkomst Luhansk, zij elders in Oekraïne, zoals bijvoorbeeld in de eerste plaats te denken aan de hoofdstad Kiev, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt, waar er thans geen sprake is van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Waar verzoekende partij stelt dat omwille van haar problemen met V. en diens medewerkers van de FSB ook in Kiev haar veiligheid niet gegarandeerd is, wijst de Raad erop en benadrukt hij dat uit wat voorafgaat is gebleken dat geen enkel geloof kan worden gehecht aan deze door verzoekende partij voorgehouden problemen. Verder meent verzoekende partij nog dat verwerende partij zich beperkt heeft tot “*een gedateerde en mogelijks achterhaalde analyse van de situatie in Kiev*”, doch stelt de Raad vast dat verzoekende partij nalaat informatie bij te brengen die aantoonde dat de als bijlage aan het administratief dossier gevoegde informatie van de commissaris-generaal omtrent de veiligheidssituatie in Oekraïne (uitgezonderd de Krim en de provincies Donetsk en Luhansk) niet (langer) juist is en dat de eruit gedane gevolgtrekkingen foutief of niet meer actueel zijn. Wat nog de opmerking van verzoekende partij betreft dat niet onderzocht werd of personen afkomstig uit Luhansk in geval van hervestiging in een ander deel van Oekraïne een verhoogd risico lopen omwille van de mogelijke associatie met pro-Russisch-gezinden, bemerkt de Raad vooreerst dat verzoekende partij nooit eerder heeft opgeworpen dat zij niet kan terugkeren naar Kiev uit vrees om problemen te kennen met de plaatselijke bevolking omwille van de mogelijke associatie met pro-Russisch-gezinden. De enige door haar aangehaalde problemen in Kiev waren deze met FSB-medewerkers, dewelke evenwel ongeloofwaardig werden bevonden. Uit haar verklaringen blijkt nergens dat zij tijdens haar verblijf in Kiev problemen kende met de plaatselijke bevolking omwille van haar herkomst uit Luhansk of

dat zij dergelijke problemen vreest bij terugkeer naar Kiev. Integendeel verklaart zij uitdrukkelijk dat zij, indien zij in Kiev niet benaderd zou zijn geweest door FSB-medewerkers, zij probleemloos in Kiev zou kunnen wonen en werken (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 12/06/2015, p. 6 en 19). Verder blijkt uit de door verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegde landeninformatie niet dat IDP's afkomstig uit de Donbas-regio louter omwille van hun herkomst uit deze regio ernstige problemen kennen met de plaatselijke bevolking in andere regio's van Oekraïne. In de *"International Protection Considerations related to developments in Ukraine – Update II"* d.d. januari 2015 van het UNHCR (administratief dossier, stuk 18, landeninformatie, deel2), wordt louter opgemerkt dat IDP's van Oost-Oekraïne ervoor vrezen omwille van politieke redenen niet volledig geaccepteerd te zullen worden in andere regio's en dat IDP's discriminatie kunnen ervaren bij hun zoektocht naar werk en huisvesting. Het UNHCR sluit de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief voor personen uit de Donbas-regio elders in Oekraïne niet uit en stelt dat de mogelijkheid van een intern vestigingsalternatief op individuele basis dient onderzocht te worden. Door verzoekende partij wordt verder geen concrete informatie aangebracht waaruit blijkt dat IDP's afkomstig uit de Donbas-regio louter omwille van hun herkomst uit deze regio wel degelijk ernstige problemen kennen met de plaatselijke bevolking in andere regio's van Oekraïne. *In casu* kan worden aangenomen dat verzoekende partij in staat is om buiten haar regio van herkomst een menswaardig bestaan uit te bouwen, gelet op haar verklaringen dat zij in Kiev, indien zij er geen problemen had gekend met separatisten, haar professionele activiteiten als kunstschilder en tatoeage artiest gewoon had kunnen verder zetten, en bovendien goed in haar levensonderhoud had kunnen voorzien (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 12/06/2015, p. 6 en 19), dat zij over een uitgebreid sociaal netwerk beschikt in Kiev, dat zij hoog opgeleid is, dat zij zich kan beroepen op een jarenlange werkervaring in de kunst- en zakenwereld, dat zij samen met haar partner al enkele jaren een bloeiende zaak openhield, en zij volgens haar verklaringen op die manier al veel geld verdiend heeft (administratief dossier, stuk 10, gehoorverslag CGVS d.d. 12/06/2015, p. 3 en 5).

In hoofde van verzoekende partij kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 worden in aanmerking genomen.

2.2.13.1. Per aanvullende nota van 8 juli 2016 brengt verzoekende partij nog een *"Verklaring van D. S. (...) + een uittreksel uit de nieuwssite citynews.net.ua die over dit incident berichtte"* (bijlage 2), een *"Verklaring Van D. S. (...)"* (bijlage 3), *"Foto's van verzoeker bij rituelen van de Slavic Old Believer community of Rodnovers – "Shield Perun" in het bijzijn van K. I. B. (...), medestander van verzoeker en inwoner van Luhansk + nieuwsartikel citynews.net.ua over de dood van deze persoon bij een + Verklaring van E. I. G. (...) die zijn aanwezigheid en die van verzoeker op de foto's bevestigt"* (bijlage 4), een *"Verklaring van A. S. (...) bij wie verzoeker zich schuilhield"* (bijlage 5), een internetartikel *"Ukraine Crisis update: march 18, 2016"* (bijlage 6), en een *"Nieuwsverslag waaruit blijkt dat 30 op het grondgebied van Oekraïne opererende spionnen en terroristische groeperingen gesteund door Rusland zijn opgedoekt en dit dus niet in de rechtstreeks getroffen conflictregio maar in de "rustige" delen van Oekraïne"* (bijlage 7) aan.

2.2.13.2. De Raad is evenwel van oordeel dat deze stukken niet van aard zijn voormelde vaststellingen in een ander daglicht te stellen.

Vooreerst wijst de Raad erop dat aan documenten die ter ondersteuning van een voorgehouden asielse relaas worden bijgebracht enkel bewijswaarde kan worden toegekend voor zover deze gepaard gaan met een geloofwaardig relaas, wat *in casu* niet het geval is.

Wat betreft de *"Verklaring van D. S. (...) + een uittreksel uit de nieuwssite citynews.net.ua die over dit incident berichtte"* (bijlage 2) bemerkt de Raad bovendien in verband met de neergelegde enveloppe, verklaring en het bijgevoegde identiteitsdocument van D. S. dat dit fotokopieën betreffen en dat aan fotokopieën geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend gelet op het feit dat deze gemakkelijk door knip- en plakwerk nagemaakt en vervalst kunnen worden (RvS 25 juni 2004, nr. 133.135; RvS 24 maart 2005, nr. 142.624). Daarnaast blijkt uit de verklaring van D. S. dat deze persoon een vriend is van verzoekende partij, waardoor aan deze getuigenis hoe dan ook geen objectief karakter kan worden toegekend. Verder blijkt nergens uit dat de problemen die deze persoon zou hebben gekend enig verband houden met de persoonlijke problemen van verzoekende partij en tonen de problemen van haar vriend dan ook op geen enkele manier haar persoonlijke problemen aan.

Aangaande de *"Verklaring Van D. S. (...)"* (bijlage 3) stelt de Raad wederom vast dat de verklaring en de bijgevoegde identiteitsdocumenten fotokopieën betreffen waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Ook hier dient er voorts op gewezen te worden dat het om een vriend van verzoekende partij gaat, waardoor aan diens getuigenis bezwaarlijk een objectief karakter kan worden toegekend. Verder acht de Raad het opmerkelijk dat, hoewel deze persoon lid zou zijn van de vrijwilligersbeweging en bovendien een vriend is van verzoekende partij, verzoekende partij diens naam

niet genoemd heeft toen gevraagd werd naar door haar gekende vrijwilligers die hulp boden aan het Oekraïense leger (administratief dossier, stuk 5, hoorverlag CGVS d.d. 28/09/2015, p. 6). Deze vaststelling doet verder afbreuk aan de bewijswaarde van dit document.

Omtrent de foto's van verzoekende partij bij rituelen van de *Slavic Old Believer community of Rodnovers*, de verklaring van E. I. G. die de aanwezigheid op de foto's van hem en die van verzoekende partij in het bijzijn van K. I. B. bevestigt en het nieuwsartikel over de dood van K. I. B. (bijlage 4), meent de Raad dat verzoekende partij op geen enkele manier haar band met de man, K. I. B., waarover het nieuwsartikel gaat, aantoonst. Immers blijkt uit niets dat K. I. B. inderdaad één van de personen is op de foto's die verzoekende partij neerlegt. De verklaring van E. I. G. volstaat niet om dit aan te tonen daar aan diens verklaring bezwaarlijk een objectief karakter kan worden toegekend aangezien het een vriend van verzoekende partij betreft. Overigens betreft de verklaring van E. I. G. wederom een fotokopie waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Daarenboven, zelfs indien verzoekende partij deze persoon K. I. B. zou kennen, merkt de Raad op dat uit het door haar neergelegde internetartikel louter blijkt dat deze persoon omgekomen is na een schietincident dat ontstond nadat twee auto's op elkaar gebotst waren. Enig verband met de problemen van verzoekende partij blijkt hier niet uit en dit schietincident waarbij K. I. B. is omgekomen is dan ook niet van aard om de door verzoekende partij voorgehouden problemen aan te tonen.

Betreffende de verklaring van A. S. (bijlage 5), bij wie verzoekende partij zich zou hebben schuil gehouden, wijst de Raad erop dat zowel de verklaring als het bijgevoegde identiteitsdocument wederom louter fotokopieën zijn waaraan geen enkele bewijswaarde kan worden toegekend. Ook betreft het opnieuw een vriend van verzoekende partij, waardoor aan diens verklaring hoe dan ook geen objectief karakter kan worden toegekend.

In verband met het document "*Ukraine crisis update: march 18, 2016*" (bijlage 6), wijst de Raad erop dat dit nieuwsartikel louter informatie bevat over het conflict in Oost-Oekraïne. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat verzoekende partij zich aan de bedreiging van haar leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst kan onttrekken door zich buiten haar regio van herkomst te vestigen waar zij over een veilig en redelijk vestigingsalternatief beschikt (zie punt 2.2.12.).

Ten slotte stelt de Raad nog vast dat, daar waar verzoekende partij in haar aanvullende nota en in de bijgevoegde inventaris verwijst naar een 'bijlage 7' "*Nieuwsverslag waaruit blijkt dat 30 op het grondgebied van Oekraïne opererende spionnen en terroristische groeperingen gesteund door Rusland zijn opgedoekt en dit dus niet in de rechtstreeks getroffen conflictregio maar in de "rustige" delen van Oekraïne*", de bundel stukken die verzoekende partij aanbrengt geen 'bijlage 7' bevat en het desbetreffend stuk derhalve ontbreekt.

2.2.14. Waar verzoekende partij ter terechtzitting verschillende stukken neerlegt, stelt de Raad vast dat deze stukken niet voorzien zijn van een aanvullende nota. Met toepassing van artikel 39/76, tweede lid van de vreemdelingenwet wordt dit stuk derhalve ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.2.15. Waar verzoekende partij stelt dat verwerende partij heeft nagelaten alle gegevens en stukken van het dossier in overweging te nemen, leidt de Raad af dat verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden. De Raad benadrukt evenwel dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder de door verzoekende partij neergelegde documenten en de uitgebreide landeninformatie (administratief dossier, stukken 17 en 18) en dat verzoekende partij tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal d.d. 12 juni 2015, 13 juli 2015 en 28 september 2015 de kans kreeg om haar asielmotieven omstandig uiteen te zetten en aanvullende bewijsstukken neer te leggen, dit met de hulp van een tolk Russisch en bijgestaan door haar advocaat. De commissaris-generaal heeft de asielaanvraag van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.16. Het middel kan niet worden aangenomen. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt. Dienvolgens kan in hoofde van verzoekende partij noch een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van deze wet worden aangenomen.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend zestien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT